

På Nørrebro lærer børnene at skrive kampråb for Palæstina. Børnepsykolog kalder det et overgreb

På Nørrebro har der hele ugen været børneaktivisme på programmet. Her har pøderne lært om Palæstina og skrevet kampråb til en demonstration fredag. Ekspert mener, at man bruger børnene som pynt.

Signe Flyvbjerg er en af initiativtagerne bag Børneblokken for Palæstina, der hver dag under »Week of Rage« har arrangeret workshops for børn.

Foto: Asger Ladefoged

Torsdag d. 16. maj 2024, kl. 21.00

Del denne artikel

SIGNE WESTERMANN KÜHN

Journalist

Lyt

Kø

Gem artikel

Palæstina-nøgleringe, demoskilte og hygge.

Det er nogle af tingene på programmet i Medborgerhuset på Nørrebro disse dage, hvor der er inviteret til en uge med børneaktivisme i alle afskygninger.

Her kan børn i alle aldre »udforske og tilegne« sig »basal viden« om Palæstina.

De kan skrive breve til statsministeren.

Og de kan øve »stærke budskaber« og være med til at »finde på kraftfulde kampråb« til en demonstration fredag, hvor børnene går forrest.

Det står der i [programmet](#) fra arrangørerne bag Børneblokken for Palæstina og Palæstina i Børnehøjde.

Målet med børneaktivismen er det samme som for de voksne.

Det er: »et frit Palæstina – fra floden til havet«.

»Det er vigtigt for mig personligt at stille mig solidarisk med palæstinenserne med min krop og min hvidhed og vise dem, at de ikke er alene. Og det er også vigtigt for mig at vise mit barn, at man kan gøre en forskel,« siger Signe Flyvbjerg, der er en af initiativtagerne bag.

En uge med vrede

Det er ikke mange, der er mødt op i cafeen i Medborgerhuset på Nørrebro onsdag, da Berlingske er forbi.

Ét barn og fire voksne er det blevet til.

Måske er forklaringen simpel: Solen skinner udenfor, luften er lun, og det er tidlig eftermiddag.

Men mandag og tirsdag var omkring 35 børn i alt forbi for at deltage i aktiviteterne under »Nakba Week of Rage«.

»Mette, Mette // Red, red børnene,« lyder et af kampråbene skrevet af Wilde på tre år.
Foto: Asger Ladefoged.

Det er en uge fyldt med aktioner, boykot, demonstrationer og events arrangeret af en lang række propalæstinensiske organisationer.

Anledningen er 76-årsdagen for Al-Nakba, som palæstinensere kalder dagen, hvor staten Israel blev etableret i 1948, og hundredtusinder af palæstinensere blev fordrevet fra Israel.

Organisationerne mener, at der er »en lige linje mellem Nakba i 1948 til folkemordet i dag«, det vil sige krigen i Gaza.

Det er det, der protesteres imod.

Og her spiller også børn en rolle.

»Vi startede Børneblokken, fordi vi selv havde behov for at gøre noget. Og i første omgang var det at deltage i demonstrationer rundt omkring i byen,« siger Signe Flyvbjerg.

Hun er en af initiativtagerne bag Børneblokken for Palæstina, der hver dag under »Nakba Week of Rage« har arrangeret workshops for børn.

»Nu har jeg selv et lille barn, som snart fylder fire år, som ikke nødvendigvis ville have hørt om Palæstina, hvis ikke det var igennem mig,« siger hun.

Omvendt er der de børn, fortæller Signe Flyvbjerg, der enten ser nyheder, har sociale medier eller møder andre børn i skolegården, der vil have svar på, hvem de holder med i konflikten, som var det et lokalderby mellem to fodboldhold:

Israel eller Palæstina.

Signe Flyvbjerg er 43 år og en af initiativtagerne bag Børneblokken for Palæstina.
Foto: Asger Ladefoged.

»Folkemordet er jo noget, som børn hører om. Og jeg oplever ikke, at der er et rum i skolerne, hvor børnene kan tale med en voksen om det. Derfor snakker de bare med hinanden og spørger, hvem hinanden holder med,« siger hun.

Og det kommer der ikke noget godt ud af.

Derfor har hun været med til at skabe et rum, hvor man taler empatisk med børnene om, hvordan man kan være solidarisk og kæmpe for retfærdigheden, selvom man er langt væk fra begivenhederne, fortæller Signe Flyvbjerg.

Et overgreb på børnene

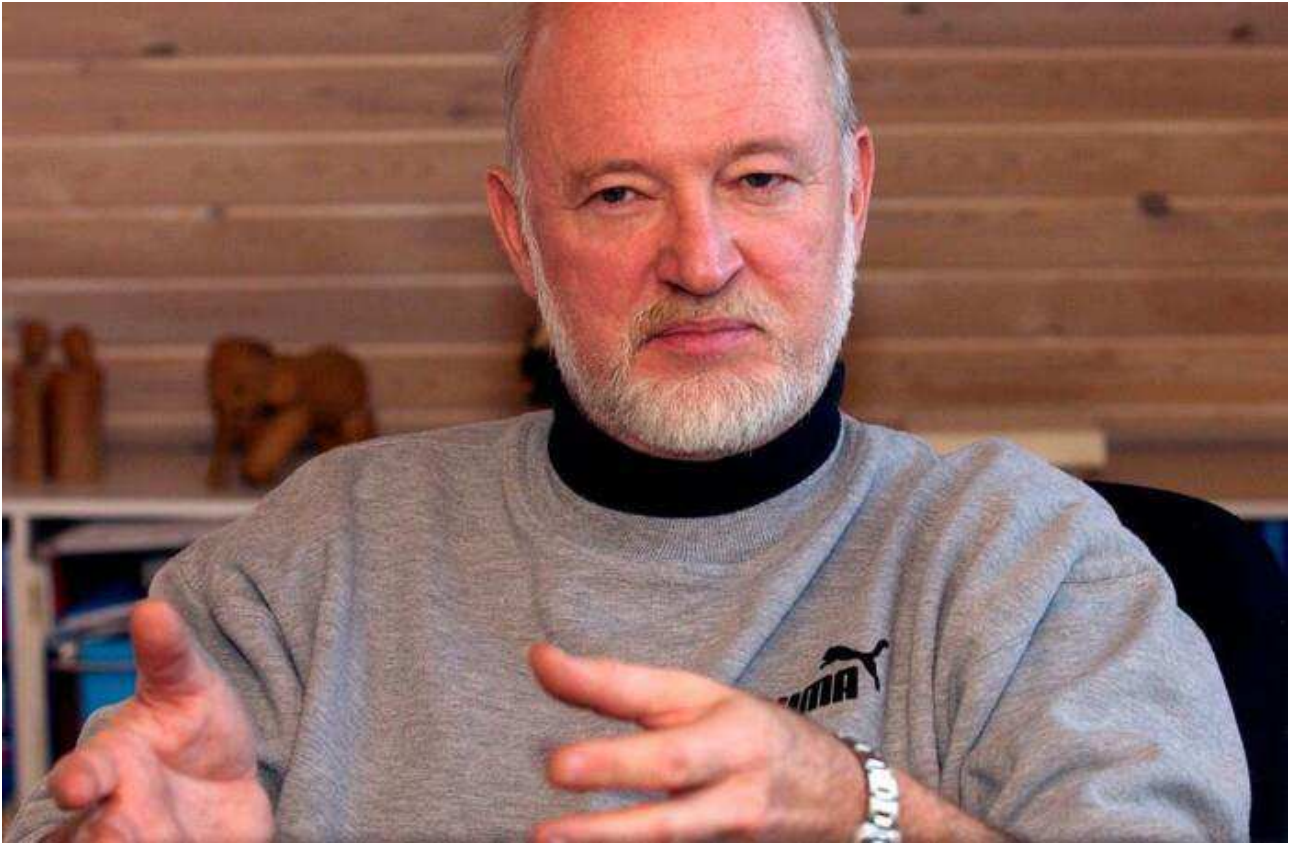
Selvom intentionerne kan være gode, så er børnepsykolog John Halse kritisk over for, hvordan børn bliver draget ind i en aktivisme, der handler om en af tiden mest voldsomme konflikter.

En konflikt, som selv for voksne er svær at forstå.

Han mener faktisk, at der er tale om et decideret »overgreb«:

»Det er meget voldsomt at inddrage børn i en kompleks konflikt som den i Mellemøsten. Det er et overgreb på børnene, der bliver brugt som pynt i de voksnes aktivisme,« siger John Halse, der også er tidligere formand i Børns Vilkår og tidligere næstformand i Børnerådet.

Men han er egentlig ikke overrasket.

John Halse er tidligere formand i Børns Vilkår og tidligere næstformand i Børnerådet.
Foto: Morten Juhl.

John Halse mener, at det skriver sig direkte ind i en tendens i samfundet.

»Det nye børnesyn«, som handler om at se børn som aktive medborgere med indflydelse. Deri ligger der ifølge børnepsykologen også, at børn skal have en vis viden om, hvad der sker omkring dem.

Men det er altså ikke alt, som børn skal vide noget om, understreger han.

»De voksne tager inddragelsen af børn til helt nye højder, og børn får meget nemt og i flere sammenhænge en dekorerende medvirkning,« siger John Halse og tilføjer:

»Børn er jo søde, og det er jo godt at lytte til børn – og de pynter altid på regnskabet, hvis man skal sige det lidt kynisk. Det er bedre at have en masse børn med i en demonstration end at have en masse voksne,« siger han.

For børnene er dem, der definerer håbet og fremtiden.

Bruger børnene

John Halse er bekymret for, at det kan få negative konsekvenser for børnene at være med i workshops om situationen i Gaza og deltage i demonstrationer:

»Jo mere vi fortæller børn, at det er en hård verden derude, at der er krig, at folk slår hinanden ihjel, at børn bliver slået ihjel, jo mere er vi med til at skabe en grundlæggende utryghed og usikkerhed i dem,« siger børnepsykologen.

Han mener, at man skal beskytte børn for det, der er vanskeligt at forstå. At de skal have lov til at have deres barndom i ro og fred – og slippe for den konflikt, som de voksne må forholde sig til.

[View this post on Instagram](#)

[A post shared by Børneblokken for Palæstina \(@boerneblokken_for_palaestina\)](#)

»Det er fint, at børn får en stemme og lov til at være aktive borgere. Men det er bestemt ikke godt at bruge dem som spydspids i de voksnes kamp,« siger den erfarne børnepsykolog og tilføjer:

»Krigen i Israel og Gaza er kompliceret. Og det er problematisk, hvis mennesker manipulerer og indoktrinerer børn. Det er jo *gaslighting*, hvis de får at vide, at der kun er én sandhed.«

Brug for pauser

Hos Børns Vilkår fortæller børnefaglig konsulent Lone Smidt, at det kan være vigtigt at inddrage børn i, hvad der sker i verden, og at tale med dem om deres tanker om de konflikter og krige, som de fleste børn alligevel eksponeres for forskellige steder fra.

»Når man inddrager børn, er det vigtigt altid at tage udgangspunkt i det enkelte barns alder, modenhed og barnets egne tanker og eventuelle bekymringer, så man ikke risikerer at sætte nye og flere bekymringer i gang,« siger Lone Smidt.

Derfor kan fredfyldte demonstrationer og aktiviteter, der giver børn en følelse af solidaritet og fællesskab omkring en situation, som fylder dem med bekymringer, give børn en oplevelse af et positivt fællesskab og håb.

Børneblokken for Palæstina samler breve ind til statsminister Mette Frederiksen.
Foto: Asger Ladefoged.

Det har børn brug for, mener konsulenten.

Men børn har også brug for pauser fra de tanker og eventuelle bekymringer, som krig og konflikt kan medføre.

»Derfor bør man altid overveje, hvor meget og hvor massivt børn skal deltage i den form for aktiviteter, og man bør have et stærkt fokus på, hvad der er det enkelte barns behov.«

Derfor har man som arrangør af aktiviteter og demonstrationer et ansvar for at skabe en tryk og rar stemning.

»Man har også et ansvar for, at børnene ikke udsættes for en retorik, som medfører øget polarisering.«

At skåne børn

Signe Flyvbjerg er enig i, at man som forælder har et ansvar for at skåne sine børn for verdens ulykke.

Men hun mener også, at demonstrationer er et rum for børn.

»Jeg synes, at demokratiet er et rum for børn, og demonstrationer er en del af vores demokrati og vores ytringsfrihed. Og det har børn også lov til at opleve,« siger hun.

Hun mener, at man som forælder selv bestemmer, hvad man gør med sine børn, og hvordan man skåner eller ikke skåner dem.

https://www.instagram.com/p/C66uW80Mm0o/?utm_source=ig_web_copy_link

At Børneblokken for Palæstinas aktiviteter i denne uge skulle være et »overgreb på børn«, som John Halse kalder det, er Signe Flyvbjerg dybt uenig i.

Og hun kalder det et tydeligt udtryk for, at han ikke aner noget om, hvad der foregår i Medborgerhuset på Nørrebro.

»Han ved ikke, hvad der foregår i det her rum. Det her handler om, at der ikke er nogen andre voksne, som faciliterer en samtale med børnene. For børn kan jo godt forstå ting, at nogle ting er komplicerede. Børn kan godt forstå nuancer. De kan godt forstå, at børn, der bor i Israel, ikke er onde børn. Eller børn, der har familie i Israel, ikke er onde børn,« siger Signe Flyvbjerg.

Hun anerkender, at børn kan have behov for pauser for verdens ulykkelighed.

»Men de skal også have lov til at være en del af deres forældres hverdag. Og hvis man har nogle forældre, som tit går til demonstration, så bliver det jo også en del af hverdagen.«